St. Olav-posten

ORGAN FOR ORDENEN
RIDDERE
AV
DET HVITE KORS
3/2016 Årgang 44

Innhold

Leder ..... Side 3
Julefeiring fra minneboken ..... Side 4
I Tempelridderenes fotspor ..... Side 6
Losje St. Olav XXVII Drøbak - 10 år ..... Side 9
Minneord over Broder Arne Kristoffersen ..... Side 10
Minneord over Broder Hary G. Storskogen ..... Side 12
Tanker om livet ..... Side 13
Noe om Paradiset - Et sted langt borte ..... Side 14
Tenk om ..... Side 15
Nytt fra Losje XII Bergen ..... Side 16
Stor interesse for RHK ..... Side 17
Dugnadslyst på Stiklestad ..... Side 18
Hederstegn til Broder i Drammen ..... Side 19
Hedret for 40 år i Ordenens tjeneste ..... Side 20
Fra Redaksjonskomiteen ..... Side 21
Har en Ridderorden plass i vårt moderne samfunn? ..... Side 22
Tanker rundt Broderskapet ..... Side 24
Valkyrien jubilerte i Skien ..... Side 26
Stiftelse av ny Valkyrje Losje i Steinkjer ..... Side 27
2017- Gruppen endelig framme ..... Side 28

Forsidebilde: Juletre (Foto Vidar Lunde, Losje IX)

Baksideillustrasjon: Et barn er født i Bethlehem

Ordenen Riddere av Det Hvite Kors i Norden

Stiftet 22. januar 1908

Riddere av Det Hvite Kors i Norden, Postboks 21, 7715 Steinkjer.
Epostadr.: rhkssb@losje.org
Ordenens hjemmeside: www.losje.org

Storkollegiet:

Storkommandør	Svein Johan Mathisen	Losje II	rhksk@losje.org
Storårmann	Per Støyva	Losje XXI	rhksaam@losje.org
Storprelat	Knut Olav Sunde	Losje XIII	rhksp@losje.org
Storkantor	Per Liljeberg Monstad	Losje IV	rhkska@losje.org
Storvokter	Aage Berg	Losje XI	rhksv@losje.org
Storseglbevarer	Roar Svendsen	Losje XXV	rhkssb@losje.org
Storstattholder	Sigmund Lundal	Losje XX	rhksst@losje.org
1. Stormarskalk	Øistein Andersson	Losje IV	rhk1sm@losje.org
2. Stormarskalk	Stein Johannessen	Losje XVI	rhk2sm@losje.org
Vik. Storkomm.	Sven Erik Hammer	Losje XVI	rhkvsk@losje.org

Gode Ordensbrødre og Søstre

Storkommandør Svein Johan Mathisen

Snart er året 2016 bak oss og gått over i historien. I vår Orden har året som nå ebber ut vært et rolig Losjeår, men samtidig også et vanskelig år for flere av våre Losjer.

Rundt oss ute i verden hersker det mye uro som skaper usikkerhet med tanke på fremtiden. Som eksempel kan nevnes Englands folkeavstemning Blexit som endte med at det engelske folk valgte å melde seg ut av EU. For oss blir det spennende å se hvilke konsekvenser dette får for EU og Europa.

Folkevandringen som sterkt har preget nyhetsbildet i Europa de to siste årene skaper uro og usikkerhet. Hvordan vil dette utvikle seg? Og hvilken innflytelse kan/vil denne få for vår hverdag?

Det er åpenbart at noe er grunnleggende galt i de landene der innvandrerne kommer fra. Men konsekvensene av utvandringen er viktige. Mange har pekt på at flere av innvandrerne utgjør en særlig trussel, da disse menneskene ofte har vanskeligere for å integrere seg i de vestlige samfunn på grunn av sine religiøse og sosiale verdier.

I USA har en annerledes valgkamp, hvor presidentkandidatene i sterkere grad enn tidligere hugger løs på hverandre, skapt usikkerhet. I og med at Norge er så vidt knyttet opp mot Amerika, kan utfallet av valget få betydning for oss.

For Ordenen Riddere av det Hvite Kors har ikke 2016 vært et godt år med tanke på medlemsutviklingen. Vi er i dag 1436 Brødre, hvilket er en tilbakegang på 13 Brødre i forhold til i fjor. I denne sammenheng bør nevnes at 22 Brødre gikk bort, mens differansen mellom tilgang av nye Brødre og utmeldinger gikk omtrent i null.
Dessverre er det noen Losjer som sliter mer enn andre. Jeg er derfor svært takknemlig for den aktive hjelp disse Losjene har mottatt og mottar fra sine nabolosjer.
Dette er nestekjærlighet og god Broderånd på sitt beste.
På Drott- og Hærmestermøtet i slutten av oktober la Ritualkomiteen frem et forslag til tiltak for å øke antall nye Brødre. Det ble i denne forbindelse presisert viktigheten av at Rekruttering er noe man må arbeide kontinuerlig med fra 1. – 30. Grad.

Det er mye flott engasjement i vår Orden, både når det gjelder ledelse i den enkelte Losje og ved deltagelse/gjennomføring av studiekvelder.
Det er viktig at nye Brødre så snart som mulig får tildelt oppgaver som gjør at de kan komme raskt i gang på en god måte med sin Losjevandring.
Losje er ikke bare en Losjehall, Regalier og Ritualbøker. Det er Brødrene gjennom sitt engasjement som utgjør Losjen og videreutvikler denne.
Engasjement er rett og slett fundamentet for trivsel og vekst i vår Orden.

Livet er ikke et spørsmål om å sitte med gode kort for hånden,
Men mer om å spille godt med dem man har fått utdelt.

På Adm.kollegiets vegne vil jeg få ønske alle Brødre og Søstre med familier
En Gledelig Jul og et Godt Nytt År!

Med Broderlig hilsen
Svein Johan Mathisen
Storkommandør

JULEFEIRING FRA MINNEBOKEN

I mange år bodde jeg hos nær familie på landsbygda i Telemark hvor julens tradisjoner var spesielle. Mange av dem festet seg i «minneboken» og tas fortsatt frem i hukommelsen, selv i moden alder, spesielt i adventstiden når lysene tennes.

Vidar Lunde (tekst og foto)

Fra jeg var ett år gammel og frem til langt opp i grunnskolealder, bodde jeg på landsbygda i Telemark sammen med mormor, tante og onkel. Her vokste jeg opp i landlige omgivelser blant mennesker som ikke visste det beste de kunne gjøre for meg. Men det var først fra seks-syv års alderen jeg begynte å huske ordentlig.

Advent

Husker spesielt godt adventstiden. Det første lyset ble tent, et vers ble sunget, eller lest. Det var en spesiell høytidsstemning i huset. Onkel tok frem en pose med røkelse og kastet litt på den glovarme vedovnen. Det luktet allerede jul, selv om det var flere uker til julaften. En aften jeg gledet meg til. Ikke fordi det vanket så mange pakker, men den gode maten, den gode lukten og stillheten i huset da mormor satte meg på fanget og leste fra et julehefte. Husker ikke innholdet, men vil nok aldri glemme hvor godt det var å sitte på mormors fang.

Hard arbeidsdag

Husker godt at de voksnes arbeidsdag begynte grytidlig, uansett dag og høytid. Mormor var «fjøskona» som åpnet fjøsdøra klokken 0600 og ble møtt med rauting fra kuer, proppfulle av melk i sprengte jur. Det formelig smalt i zinkbøtta da den første strålen traff bunnen. Hele tre 10-liters varm melk tok mormor med seg inn på kjøkkenet. Ingen ting var så godt som varm melk rett fra kua. Ikke sjelden satt jeg og så på når mormor separerte melk til fløte. Tante og onkel var opptatt med mange gjøremål til langt på kveld. Et av onkels var å stelle grisen som ikke ville oppleve nyttårsaften. I en tid uten internett, mobiler og PC, var det andre deler av kroppen som måtte brukes. Ikke så merkelig at alle sov i det romslige huset da klokken passerte 22 og NRK-radio fremførte de siste nyhetene.

Å se dompaper som koser seg julaften, er bilder som aldri forsvinner fra netthinnen.

Stor omsorg

Omsorg betyr mye. Når den iblandes hyggelig prat om alt som rørte seg i bygda og ellers blant venner, naboer og slektninger, betød det trygghet. Den ble brutt en dag da tante fikk så vondt i magen at hun ikke klarte å stå rett. Mormor ringte etter kommunelegen som bodde 50 minutters biltur unna. Da han endelig kom frem til oss, var tante veldig syk. På sykehuset fortalte de at blindtarmen hadde sprukket og gått i bukhinnen, hva nå det betydde. Det jeg husker var den triste beskjeden at tante ikke kom hjem til jul. Hun måtte ligge på sykehuset med dren, som de kalte det. Dren? For meg kunne det like godt ha vært navnet på en svensk skiløper. Trøsten var at tante fikk godt stell og omsorg. Legene lovet at hun ville bli helt frisk, noe som i begynnelsen ikke var helt sikkert. Hesten jeg hadde spikket til henne som julepresang fikk bare vente, selv om jeg egentlig var litt skuffet over ikke å få oppleve tantes strålende ansikt da hun pakket opp gaven min.

Julaften

Julaften er noe spesielt, særlig på landsbygda. Vi var omkranset av masser med hvit snø og dompaper som spiste seg mette av det vi hadde lagt ut til dem. Onkel hadde også lagt ut litt ekstra kraftfôr til rådyrene som kom på besøk da dagen led mot kveld. Men lenge før det, skjedde det store: Onkel og jeg skulle i skogen å finne et fint juletre. Jeg visste vi ville finne det, for allerede i fjor hadde vi blinket ut hvilket tre som skulle pyntes denne jula.

Da vi hadde gått i snø til knes litt mer enn en halvtime, så vi grantreet som ingen andre hadde oppdaget. Onkel kappet det, også bar det hjemover hvor fem lengder med glitter ventet i esken sammen med noen flettede kurver i fargene rødt, hvitt og blått. I år hadde mormor kjøpt elektriske lys som skulle kaste litt ekstra glans over pakkene som lå under treet. Det var aldri mange pakker under vårt juletre, men jeg visste at de fleste var til meg. At mor kom hjem til jul, var også en presang. Og da onkel satte på grammofonen, fant frem en «long-playing-plate» og det ut av radioen lød: «Glade jul» var det glede i huset. Jeg husker det godt, for jeg var åtte år. Allikevel sovnet jeg litt tidligere enn vanlig, for julaften var alltid krevende. Men jeg sovnet alltid full av god mat, gode minner og noen pakker rikere.

Juletreet manglet stjerne i toppen, men det spilte ingen rolle på en kveld da hele familien var samlet.

Jeg visste jeg ville huske mange julaftener når jeg ble voksen. Det har holdt stikk. Barn og barnebarn lytter når jeg forteller dem litt om mine julaftener fra «oldtiden». Kanskje de også tar noe med seg av innholdet til senere generasjoner? **GOD JUL!**

I TEMPELRIDDERNES FOTSPOR

Mandag 27. juni 2016 reiste 10 Brødre fra Losje St. Olav XIII Hønefoss på tur til Portugal sammen med sine damer. Dette var den fjerde turen i fotsporene til Tempelridderne. Tidligere turer har gått til Syd Frankrike, Hellas og Bornholm.

Rolf Solheim (tekst og foto)
Harald Gandrud (foto)

Første stopp var Lisboa. Vi bodde i bydelen Baixa. Denne bydelen ble totalt rasert av et jordskjelv i år 1755, men ble raskt bygget opp igjen og er nå byens sentrum med restauranter, butikker, trikker og turistbusser. Vi måtte ta en tur med trikk nr. 28, besøke borgen Sao Jorge samt bydelen Bélem hvor det står et stort tårn bygget i 1521 med mye symbolikk fra Tempelridderne. Dette er stedet Vasco da Gama seilte ut fra på sin tur «India rundt» til sørspissen av Afrika.

Castello de Tomar

Onsdag formiddag ventet en buss på oss for å bringe oss til Tomar, som var turens hovedmål og hvor vi bodde standsmessig i tre netter. Hotellet ligger flott til i en park og har både innendørs og utendørs svømmebasseng. Det er kort gangavstand til sentrum av byen. Det var her en del tempelriddere slo seg ned etter 1307.

Brødrene samlet foran borgen Castello de Tomar

Borgen, Castello de Tomar, er fra ca. 1160 og inneholder en fantastisk rundkirke som må sees – det lar seg ikke gjøre å beskrive den. Borgen ble hovedkvarter for tempelridderne som slo seg ned her og som senere ble Kristusordenen hvor bl.a. Vasco da Gama ble Stormester. I tilknytning til borgen ligger også klosteret Convento de Cristos. Vi hadde en meget dyktig guide med på besøket i borgen hvor Kristusordenen har sitt eget kors, som egentlig består av to kors – et hvitt inni et rødt.

Kirkebygget med rundkirke i Castello de Tomar

Fatima – et pilegrimsmål

Fredag tok bussen oss på en dagstur til Fatima som ligger vest for Tomar.

Her så tre gjeterbarn Jomfru Maria i et himmelsk lys over et eiketre i mai 1917. Er i dag et av Europas største pilegrimsmål med fem millioner besøkende i året. Stedet består av en stor katedral – en åpen plass som er større en Petersplassen i Roma samt en møtesal som har sitteplasser til 9000 besøkende. Dagene 12. og 13. mai er Fatimas viktigste pilegrimstreff med 2-300.000 deltagere, for å hengi seg til Marias rene hjerte. De krabber da på knærne over den store plassen, mens de samtidig avsier sine bønner. Vi så flere som gjorde dette og hele krabbeturen tok over en time. Vi avsluttet besøket med en felles lunch.

I Fatima krabbet katolske pilegrimer på blødende knær opp mot kirken

En typisk båt som frakter portvin ned eleven Rio Douro til portvinsbyene i Porto

Porto

Lørdag tok bussen oss til Porto ved elven Douro. Byen er den nest største i Portugal og er kjent for sin portvin. Byen er en blanding av en trist arbeiderby med trange smug og falleferdige dører og overdådige renessanse hus og fargestrålende fasader. Det blir sagt at Lisboa morer seg og Porto arbeider.
Byen er på UNESCOs liste over verdens kulturarv.

Det fortelles at da Henrik Sjøfareren i 1415 beleiret Ceuta, måtte Porto forsyne prinsens tropper med kjøtt. Selv måtte de så spise slakterestene. Tripas a moda de Porto er fortsatt en vel ansett rett. Jeg tror det går med mye portvin til denne retten for det er kumage.

Søndag satte vi oss på en turistbuss som tok oss med på en rundtur i byen samt ut til kysten hvor noen gikk av for å nyte det fine været samt avkjøle seg i brisen fra sjøen. Søndag kveld var det felles avskjedsmiddag.

Vårt reisefølge foran Bèlemtårnet i Lisboa

Siste dag

Tidlig mandag morgen startet bussturen tilbake til Lisboa og flyplassen via en liten landsby vest for Lisboa som heter Sintra. Vi skulle her bese et eventyrslott, Pena Palasset som ble ferdigbygget i 1885, og som ligger på en høyde ca. to km. sør for landsbyen. Her var det fullstendig kaos da dette er en stor turistattraksjon så vi fikk bare betraktet slottet på avstand og kom aldri inn fordi tiden strakk ikke til. I landsbyen hadde vi en felles avsluttende lunch, hvorpå turen fortsatte til flyplassen. Vi opplevde mye på denne turen og fellesskapet gjorde opplevelsene rikere. Stedene som er omtalt og som vakte interesse, kan du lese mer om på internett.

Borgen Castello de Tomar med klosteret Convento de Cristo i forgrunnen

Vær med å gjenta en suksesshelg fra 2007 på Oscarsborg

Losje St. Olav XXVII
10år

Losje St. Olav XXVII Drøbak feirer sin åremålsdag og 10 års-jubileum på Oscarsborg med losjemøte i 1. Grad og festbankett.

Vi håper at mange av landets Brødre vil beære oss med sitt besøk i helgen 31/3- 2/4 2017, gjerne med sin kjære ledsager.

Det blir Brodertreff for de som ankommer fredag.
Lørdag blir det guidet tur på Oscarsborg festning. Brødrene møtes så til losjemøte i 1. Grad, da med eget arrangement for ledsagere, etterfulgt av felles festbankett.

Sett av og merk datoen. Nærmere informasjon, program, priser og påmelding etc. sendes losjene i god tid.
Vi ser fram til et begivenhetsrikt og uforglemmelig arrangement.

NB! Begrensede plasser.

Med Broderlig hilsen Losje St. Olav XXVII

MINNEORD OVER BRODER ARNE KRISTOFFERSEN

Det var med sorg vi i Losje St. Olav I, mottok budskapet om at Broder Arne Kristoffersen hadde gått bort. Broder Arne var født den 26.03.1927 og døde stille og rolig den 26.07.2016 med sine nærmeste rundt seg. Vi viste jo alle at Broder Arne var veldig dårlig og at det kanskje gikk mot slutten, men selv om vi visste dette er vi aldri forberedt på døden; den kommer alltid ubeleilig.

Broder Arne ble bisatt i Drammen krematorie store kapell tirsdag 9.august 2016, der svært mange Brødre fra Losje I og nabolosjer var tilstede med Storkommandør og Første Ærverdige og Opplyste Ridder – Thore Kirkevold, i spissen. Det var tale og kranspåleggelse av Drott i Losje I.

Broder Arne ble tatt opp 6. april 1960 i Losje I, og har gjennom hele sitt liv viet mye tid på Losjearbeidet, langt utover det som kan forventes av en Ordensbroder. Han har innehatt de fleste verv i Losjen og var Drott i flere perioder. I Rikslosjen hadde han flere verv og var Riksdrott fra 1985 til 1990 og Riksseremonimester fra 1990 til 1994. Broder Arne fattet også interesse for Høygradene og fikk 9. Grad i 2008 i Provinsiallosje Viken, og for sitt arbeide i Rikslosjen ble han tildelt den honorære 33. Grad.

Det var Broder Arne som hadde ideen om, og startet arbeidet med vårt medlemsblad St. Olavsposten. Broder Arne var krumtappen da Ordenen RHK avviklet sitt 100 års jubileum i Drammen i 2002 og var en av redaktørene av jubileumsboken som kom ut.

Broder Arne var en stillferdig mann, han fremhevet aldri seg selv. Han var en familiens mann, en god ektemann og god far, svigerfar og bestefar. Han var glad i naturen og likte godt å gå i skog og mark, sommer som vinter.

I Losjen gav han hjelp og råd til yngre Brødre, og vi, hans Ordensbrødre; er takknemlige for at vi fikk ha ham som Ordensbroder i så mange år, og for det arbeidet han har utført for vår Losje og for Ordenen RHK.

Broder Arnes plass i Ridderhallen vil for alltid stå tom; han har fullbyrdet sin gjerning her på jorden.

Vi i Losje St. Olav I vil alltid huske Broder Arne, og vi lyser fred over hans minne.

Losje St. Olav I Drammen.
Svein Dyve Pedersen
Drott

Broder Arne var brennende opptatt av alt som skjedde i RHK og i Losje 1, Drammen, var han alt fra Ytre Losjevakt til Drott. Fra 1986 til 1990 var han Riksdrott og fra 1990 til 1994 var han Riksseremonimester.

Broder Arne Kristoffersen minnes med respekt og glede

Det er mange gode og rike minner etter Broder Arne. Når han ble spurt til råds, hadde han alltid et klart diplomatisk svar. Jeg hadde den glede og være med han i Riksrådet. En tid som jeg ikke ville vært foruten.

Det var den gang som nå, mange meninger om hvorledes ting skulle være. Men Broder Arne fant alltid en løsning, og brukte Rådet som støtte. Vi kan uten tvil også kalle Broder Arne som St. Olavpostens far. Som den beskjedne mann han var, ville han ikke påta seg æren da det var et intervju med han om dette.

Det er mange gode minner fra tiden sammen med Broder Arne. Hans omsorg, - være seg familie, venner og ikke minst Ordensbrødre. Jeg husker godt da vi fikk besøk hjemme en sen kveld da Broder Arne hadde besøkte en homeopat i Porsgrunn på vegne av en Broder i Drammen som hadde langt fremskredet kreft. Etter arbeidstid dro Broder Arne, for å gjøre et siste forsøk på hjelp. Jeg tror ikke dette er det eneste tilfelle hvor han ytet sin nestekjærlighet.

Mange minner dukker opp når en setter seg ned og tenker tilbake. Broder Arne ble flittig brukt som damenes taler. Kan aldri huske han brukte manuskript. En levende og sprudlende taler, ikke sjeldent sto han på stolen for å få mest mulig kontakt. Første mann på dansegulvet, og stemningen var på topp.

Broder Arne var en glad mann, selv om han sikkert hadde sine tunge stunder. Det plaget han ingen med. Derfor vil jeg alltid minnes Broder Arne med lyse og hyggelige tanker. Har var for oss et forbilde på Broderskapets bud. Kan vi leve opp til det, har vår Orden en lys fremtid.

La oss takke og minnes Broder Arne, for alt han var og alt han ofret av seg selv for vår Orden.

Broder Arne var en sann Ridder. Vi lyser Fred over hans minne.

Thore J. Kirkevold

Første Ærverdige og Opplyste Ridder

Broder Arne Kristoffersen vil bli husket for sin lange og enestående innsats i RHK. Ikke mange har vært medlem i vår Losje i hele 56 år.

MINNEORD OVER BRODER HARRY G. STORSKOGEN

Broder Harry ble født 13.01.23 og tatt opp i Losjen 05.04.61. Han sovnet inn samme dato 55 år senere. Broder Harry ble 93 år var en aktiv og meget avholdt Ordensbroder.

Første gang jeg var i kontakt med Broder Harry var ved åpningen av vår forretning i Hønefoss. Broder Harry var den gangen områdesjef i NSB

Jeg ble veldig overrasket, og glad da jeg møtte Broder Harry igjen i Losjen på Hønefoss.
Jeg husker han som en avholt og pliktoppfyllende Broder.

I Losjen hadde han verv som Skattmester. En funksjon som han videreførte over
i Rikslosjen der han var Riksskattmester i 4 år. Alltid stillfaren og korrekt i sin opptreden og gjerning.

Det var trolig naturlig for Broder Harry – helt fra starten, å slutte seg til «Veien Videre» da den ble lansert. Jeg minnes Broder Harry med stor ærbødighet og takker for alle de gode stundene jeg fikk dele med han. Ikke bare i Losjesammenheng, men også fra yrkesaktive liv.

Flere enn meg, vil minnes Broder Harry i ærbødighet og takknemmelighet, samtidig som vi lyser fred over Broder Harrys gode minne

Thore J. Kirkevold

Første Ærverdige og Opplyste Ridder

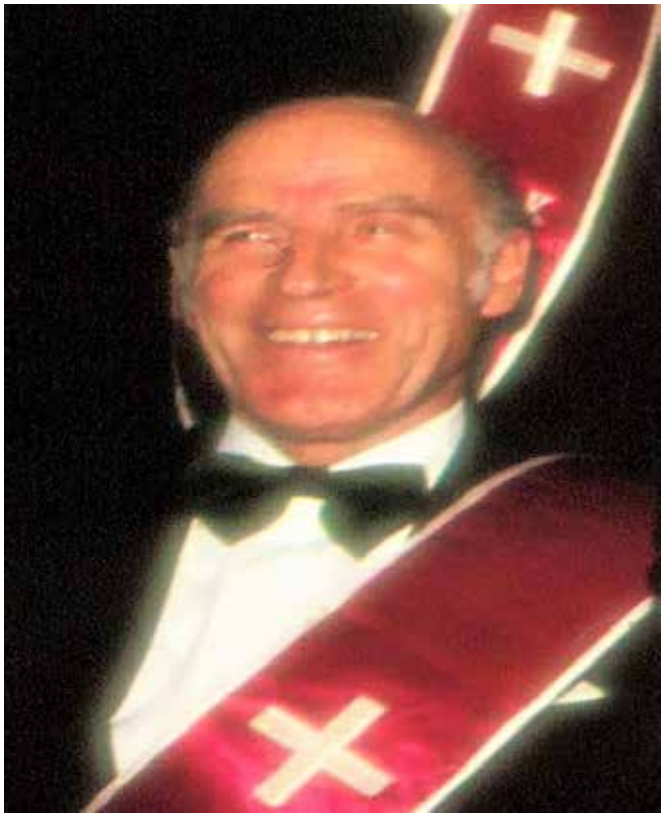

Broder Harry Georg Storskogen la ned et stort arbeid i RHK og minnes i takknemlighet.

TANKER OM LIVET

«Kunsten å gjøre livets gleder enkle» heter det i et kinesisk ordtak. Alle som kjenner Kina vet hvor bevisste man er der i forhold til kroppen sin og åndedrettet. Kroppen er ærlig, og sier fra der vi mennesker ikke har hatt mot til å melde noe som helst. Åndedrettet og pusten signaliserer forholdet mellom stress og hvile på en måte som vi aldri ville våge å vedstå oss. Å ha kontakt med sine pulsslag og sin livsrytme, er derfor avgjørende for ikke å motarbeide kroppen og sabotere sitt liv. En nøkkel til å ta dette på alvor er å tilkjempe seg en nødvendig tilstedeværelse og en tilstrekkelig langsomhet.

Tilstedeværelse

Ordet tilstedeværelse er i ferd med å bli et fremmedord i vår tid. Det er ikke lenger nok å være der vi er. Vi må finne på noe annet, som en avveksling eller forandring. Vi må ikke gå glipp av noen verdens ting. Og antagelig er det her det glipper. Den som søker å oppleve alt, mister det meste. Samme hvor mobile vi er og hvor mange muligheter vi har, kan mye bli forfeilet dersom tilstedeværelse som livserfaring blir en salderingspost i livsregnskapet vårt. Det går nemlig an å være mange steder uten egentlig å være der vi er. Og hva hjelper det med eksotiske opplevelser hvis vi ikke er til stede? De fleste av oss strever med dette. Enten henger vi igjen der vi var, eller så foregriper vi noe som kanskje kommer.

Pulsrytme

Når jeg snakker om langsomhet, er det ikke tregheten, latskapen og kjedsomheten jeg ønsker som alternativ. Det handler snarere om å tilkjempe seg et tempo som livet vårt kan trives med. Kroppen har ikke godt av et for høyt blodtrykk over tid. Hjerte fungerer heller ikke godt med en konstant stresset puls. Det handler om å gjenfinne den pulsrytmen som fremmer livet. Det handler om å gjenfinne vennligheten som en av livets grunnleggende verdier. Alt som lever har sin rytme, sitt tempo og sin variasjon, noe som er en avgjørende forutsetning for at man ikke skal drive rovdrift på sin sjel.

Åndedrettet

Året har sine vekslinger mellom vår, sommer, høst og vinter. Det handler om å være tro mot disse variasjonene og ikke fristes til å forsere tidsrytmen. Døgnet har sine vekslinger mellom morgen, dag, kveld og natt, og natur og mennesker må på et eller annet vis forholde seg til denne livsrytmen hvis en ikke skal krenke selve livet. Det er altså en sammenheng mellom naturens åndedrett og menneskets åndedrett. Langsomheten åpner for livskraft og slitestyrke, og ingen kan tilintetgjøre langsomheten uten å true selve livsgrunnlaget i og mellom mennesker.

Kilde: Fra biskop Per Arne Dahls bok «Velsignet er det enkle».

Øystein R Eilertsen

Skald Losje IX, Tønsberg

Losjetreffene i Puerto Rico våren 2017, fortsetter på restaurant Bahia Playa følgende onsdager:

11. januar, 25. januar, 8. februar, 22. februar, 8. mars og 22. mars. Alltid fra 15 til 17.

Noe om Paradiset – et sted langt borte

Men sporene av svikerens føtter sto der – brent inn i jorden.

Sporene østover – hinsides det gode – vekk fra oasens lumre lunder og sødmen og leken og livet. Forvist og fordrevet i skyggen av Paradiset!

Så reiste likevel Egypts pyramider seg av sanden og akveduktene førte vann til Romas palasser og jeg undret meg over alle kunstneres streben og over all kløkt og all energi og all skapende kraft og alle mesterens verk.

Men deres henders kunst ble deres udødelige språk og jeg ante noe om trassen og viljen og fornedrelsens makt og jeg svarte dem – et Paradis og en skygge og en blendende seier.

Kilde: Avisen Vårt Land, men ukjent forfatter

Øystein R Eilertsen

Skald Losje IX, Tønsberg

Send stoff tidligere!

Redaksjonen opplever lite innkommet stoff i tiden før siste frist for stoffinnlevering.
Vi vil være takknemlig for å få stoff enda tidligere når det gjelder marsutgaven. Da får vi bedre tid til å bearbeide og redigere stoffet. Så ikke nøl, send stoff tidligere dersom du/dere har noe du/dere ønsker på trykk i medlemsbladet.

TENK OM…

Vår lille jord *er et fantastisk og vakkert sted*
Som et sandkorn i det ubegripelige univers farer vi av sted
Tenk om vi kunne være ydmyke og forstå at vi må ta vare på vårt eventyr
Tenk for et kaldt univers det blir om vi lar skaperverket gå over styr

Mennesket *er en fantastisk og vakker skapning*
Hver eneste en er et under og en åpenbaring
Tenk om alle kunne akseptere seg selv og være glade for den de er
Tenk om vi kunne lovprise forskjeller og gi respekt til hver især

Du *er en fantastisk og vakker person*
Fullt og helt din egen og naturlige versjon
Tenk om vi kunne ha det vakre, som finnes i oss alle, i våre tanker
Tenk om vi kunne slutte å tenke inngrep på de minste «skavanker»

Norge *er et fantastisk og vakkert land,*
Åpenhet og tillit er verdier som går hand i hand
Tenk om vi kunne være rause og inkluderende i nestekjærlighetens navn
Tenk om vi kunne kreve mer av tiden sammen og mindre av ting og tang

Takk *er et fantastisk og vakkert ord*
Takk for alle livets gleder og sorger på denne jord
Tenk om alle mennesker kunne ta likelig del i alt dette og leve livet helt
Tenk om verden en dag kunne slippe krig, terror og menneskeskapt elendighet

Julen *er en fantastisk og vakker høytid*
Et jubelbrus av gode øyeblikk og samling om det som er viktig
Gjør ditt beste for å bevare julens omsorg og kjærlighet hele året
Da *ville vi alle bli glade og lykkelige, og juble og virkelig slå ut håret!*

Broder Ivar Sørensen
Losje St. Olav X Skien

NYTT FRA LOSJE XII BERGEN

For flere måneder siden, var det Installasjon av Hird og Råd i Losje XII Bergen. En installasjon som ble korrekt utført av Første Ærverdige og Opplyste Ridder, Broder Thore Kirkevold. I tillegg fikk en av Brødrene Hederstegnet for 40-års trofast medlemskap i RHK.
St. Olavposten ønsker lykke til og gratulerer jubilanten.

I anledning 40-års medlemskap i RHK, mottok Broder Thor Henrik Skjelbred (midten) sitt Hederstegn av Første Ærverdige og Opplyste Ridder Thore Kirkevold. Drott i Losje XII Bergen, Knut Mjåtveit Dahl (t.h.) deltok selvsagt ved markeringen.

Nytt Råd og Hird i Losje XII Bergen. Foran fra venstre: Kansler, Rune Rikstad, Jarl, Kjell Nyhamn, Drott, Knut Mjåtveit Dahl, Lendermann, Leif Henne og Skattmester, Arne Kronheim. Bak fra venstre: Skald, Jan Ivar Hasti, Indre Losjevakt, Svein Ivar Vemmalvik, 2. Skutilsvein, Stein Erik Kleppe, 1. Skutilsvein, Stein Andrè Hansen, Kantor, Rune Frantzen og Ytre losjevakt, Cato Johnsen.

Stor interesse for RHK

Tekst: Broder Arild Odsbu i Losje IV Sarpsborg

Broder Per ble opptatt i 1. Grad av vår Orden den 25. januar 1966, i en alder av bare 26 år. Han har i årene fra 1969 til 1984 innehatt følgende verv: 2.Skutilsvein, 1.Skutilsvein, Kansler, Indre Losjevakt, Lendermann, Jarl, Drott og Skald. I årene 1997 til 2010: Lendermann, Jarl, Drott og Kansler, og i 2015 til 2016: Kantor. Broder Per er nå Kantor i Provinsiallosje Borgar og Storkantor i Rikslosjen. Broder Per er en meget kunnskapsrik Broder med stor interesse for Ordensarbeidet.

Stormarskalk Øystein Andersson (t.h.) foretok den høytidelige handlingen da Broder Per Liljeberg Monstad ble overrakt hederstegnet for 50-års trofast medlemskap i RHK (Begge Foto: Arild Odsbu)

Broder Hugo Marberg fikk overrakt Hederstegnet som bevis på 40-års medlemskap. Han har i årene fra 1979 til 1988 innehatt følgende Embeter: 1. Skutilsvein, Lendermann, Jarl og Skald.

Stormarskalk Øystein Andersson foretok i mars Installasjonen i Losje IV Sarpsborg. Bak fra venstre: Ytre Losjevakt: Geir Johansen, 1. Skutilsvein: Arild Sten Eriksen, Skattmester: Jens Reidar Bakke, Indre Losjevakt: Per-Ole Bjørnstad, 2. Skutilsvein: Ketil Johansen, Skald: Arild Odsbu og Kantor: Halvor Nome. Foran fra venstre: Kansler: Stian Johansen, Jarl: Øystein Myrvold, Drott: Arvid Løkkeberg og Lendermann: Otto Winther. (Foto: Broder Hugo Marberg)

DUGNADSLYST PÅ STIKLESTAD

På vårparten - etter initiativ fra Skutilsveinene i Losje XXII Stiklestad, ble det foreslått å renovere forhallen i Odd Fellow-gården i Levanger.

Alle fem Losjene som bruker lokalene, hadde hvert sitt skap av ymse kvalitet, bak et stort forheng. Planen var i stedet å bygge fem nye rom i forhallen.

Stiklestads 1. Skutilsvein som er snekker av yrke, ble prosjektleder. Tegninger og budsjett ble forelagt Rådet til godkjenning og videresendt husstyret og de øvrige Losjer som bruker huset.

Det ble et spleiselag på de faktiske utgifter, mens Brødre fra Losje XXII sto for arbeidet.

Planen var å komme i gang i løpet av sommeren, men det lyktes vi ikke med, og det ble derfor satt av en maratonhelg i midten av september. Takket være god dugnadsånd kom vi i havn. Det ble jobbet fra fredag kveld til og med mandag kveld og totalt gikk det med ca. 200 arbeidstimer. Vi retter en stor takk til alle våre Brødre som bidro.

Det ble opprettet en meget god kontakt med husstyret og de andre Losjene. Vi er ikke mer beskjedne enn å fortelle at det har vanket masse skryt for resultatet av jobben.

Med broderlig hilsen

Skutilsveinene i Losje XXII Stiklestad

Brødrene Audun Rosenvinge og Frank Robert Michelsen

Snekkerne Audun Rosenvinge og Frank Michelsen står med ryggen til og jobber, mens Kjell Pettersen kontrollerer at jobben blir gjort.

Dugnadsgjengen tar seg en fortjent matpause. Fra venstre: Bjørn Lyngsaunet, Klaus Myran, Jan Johansen, Arvid P. Husan og Audun Rosenvinge.

Det ferdige resultatet av snekkerkyndighet og dugnadsånd

HEDERSTEGN TIL BRODER I DRAMMEN

Den 10. oktober fikk Broder Erik Magnussen i Losje I Drammen, utdelt 50-års Hederstegn ved en liten seremoni ved Fjell Bo og Servicesenter. Broder Erik (83) har vært en trofast Broder siden opptakelsen 21. september 1966.

Broder Tore Johansen (tekst og foto)

Broder Erik ble tatt opp som Ridder 21.09.1968. Hans Fadder Broder Øivind Skjelsbæk møter fortsatt flittig opp på våre møter. Brødrene Øivind og Erik har vært venner i nær 80 år.

Broder Erik fikk slag for ett år siden og har mistet mye av hukommelsen, men er ellers oppegående og ved godt mot. Han er pleietrengende og bor nå på Fjell Bo og Servicesenter som ligger kun et steinkast fra leiligheten som han deler med sin kone Marthe.

Flyttet til Hurdal

Sommeren 1969 flyttet Broder Erik og familien til Hurdal. Her jobbet han for Røde Kors og var bestyrer på Haraldvangen leirskole. I 1972 gikk turen videre til Hamar. Fra da av og fram til 2001, var det Losje XVI Hamar som hadde glede av Broder Eriks store engasjement. Her hadde han blant annet verv som Jarl og Drott.

Tilbake til Drammen

Fra 2001 var Broder Erik igjen på plass i Drammen hvor han har vært en ivrig Broder og satt som Skald i flere perioder. Da Losjen fylte 100 år og det ble vedtatt å utvide Losjen med Høygrader, ble Broder Erik med fra starten. Han var også med i arbeidsgruppen som ble satt ned for å etablere PLO Viken. Broder Erik ble tatt opp i Høygradene 15.11.2002 hvor han har oppnådd å komme opp i 21. Grad. I PLO Viken var han Vikarierende Hærmester i flere år.

Overrakt hederstegnet

Grunnet Broder Eriks nåværende situasjon, ble det gitt tillatelse fra Storkommandøren om å overrekke Hedersmerke på Fjell Bo og Servicesenter. Her ble det en avholdt en fin seremoni og en koselig stund i rolige omgivelser sammen med Broder Erik. Drott i Losje I Drammen, Svein Dyve Pedersen overrakte Storkommandørs brev og 50-års Hederstegn. Broder Erik ble tydelig rørt og stolt over å få overrakt medaljen og noen rosende ord. Til stede var også Broder Eriks kone og datter, som begge er Søstre i Valkyrien, samt Broder Øivind Skjelsbæk og Kansler Tore Johansen.

Broder Erik Magnussen (t.v.) fikk overrakt 50-års Hederstegn av Drott Svein Dyve Pedersen på Fjell Bo- og Servicesenter i Drammen

HEDRET FOR 40 ÅR I ORDENENS TJENESTE

Hedersbroder Per Arne Polsrød (t.h.) sammen med Storkantor Per Liljeberg Monstad. (Foto: Arild Odsbu).

Broder Per Arne Polsrød, Losje St. Olav IV Sarpsborg, fikk overrakt sitt 40-års Hederstegn under vårt Fellesmøte i Sarpsborg for østfoldlosjene og Drøbak, torsdag 13. oktober 2016. Storkantor Per Liljeberg Monstad foretok overrekkelsen av Hederstegnet.

Broder Per Arne ble opptatt i 1. Grad av vår Orden den 19. oktober 1976. Han har i årene 2001 til 2003 innehatt vervet som Skattmester i vår Losje.

Med Broderlig Hilsen

Broder Arild Odsbu

Drott i Losje XVII Stavanger, Bjørn Inge Nordland gjorde sammen med flere av sine Losjebrødre, en fantastisk jobb for å øke interessen og oppslutningen for Losjens arbeid i «oljebyen».

Vi beklager

I septemberutgaven kom vi til å trykke at Drott i Losje I Drammen, er Oddvar Dyve Pedersen. Det er hans bror, Svein Dyve Pedersen som er Drott i Drammen.

St. Olavposten beklager.

Rimfrost er vakkert (Foto: Broder Vidar Lunde)

FRA REDAKSJONSKOMITEEN

Frans av Assisi skal ha uttalt:

- Begynn med å gjøre det som er nødvendig, deretter det som er mulig, og plutselig klarer du det umulige.

-Øvelse gjør mester er jo et velkjent uttrykk her hos oss.

Dette uttrykket kan godt være ment som en forkortet utgave av Frans av Assisis utsagn.

Losje St Olav IX sitter nå på slutten av sin periode som redaksjonskomité og dette blir vår siste julehilsen til dere.

Som jeg skrev i vår første hilsen til dere da vi overtok ansvaret (nr 2-3 2014) visste vi nok ikke da hva vi egentlig ga oss ut på, men vi tok tak i det som var nødvendig for å få videreført produksjonen av bladet. Deretter fant vi etter hvert en mulig vei å gjennomføre dette på. Om vi har klart, eller fortsatt er underveis til å få til det umulige er det du som leser bladet som må avgjøre.

Vi mener imidlertid at vi er inne på en bra linje. Utfordringene er fortsatt mange og til dels større enn først antatt, men produktet anser vi for å være så godt som mulig ut fra de forutsetningene vi arbeider under.

Hva mener jeg med dette siste?

Jo, egentlig bør det ikke være redaksjonens ansvar å skaffe tilveie nok stoff til å fylle medlemsbladene. Dette opplever vi dessverre fortsatt at det til dels er, men la meg ikke stikke under en stol at situasjonen absolutt har forbedret seg siden vi startet opp.

Flere har underveis også tatt en titt på være anbefalinger om hvordan stoff bør leveres til redaksjonen for å lette redaksjons-arbeidet. Fortsatt mottar vi dessverre likevel noe stoff som vi er svært usikker på om vi vil / bør sette på trykk.

Noe av dette stoffet vi er i tvil om bør trykkes blir lett omskrevet og redigert slik at det kan komme med i bladet, mens noe dessverre fortsatt må returneres til innsenderen.

I slike tilfeller må vi faktisk også være åpen for å snu litt på utsagnet til Frans av Assisi; - Start med det umulige og gjør det nødvendige, for å få til det mulige.

Det er sikkert en del av oss som har hatt glede av å se egne og andres resultater av Frans av Assisis utsagn og kanskje også mitt omskrevne?

Redaksjonen hører nå heldigvis sjeldnere at enkeltstående Brødre uttaler at redaksjonens krav til hvordan stoffer bør innleveres oss er uoverkommelige, og derfor heller lar være å sende inn stoff.

Dette ser redaksjonen som positive tendenser. Det virker nå som at de fleste nå innser at vi ikke har en profesjonell, lønnet redaksjon.

Den nåværende redaksjonen har heldigvis et medlem som er pensjonert avis-journalist. Vi andre har ingen bakgrunn fra dette arbeidsfeltet, selv om vi har et medlem som er ut over det vanlige interessert i og flink med det meste av data programmer.

Felles for oss alle i redaksjonen er at vi gjør dette på vår fritid ved siden av alle de andre aktivitene en normal fritid for en aktiv Ordensbroder består av i dag. Redaksjonen har derfor ikke kapasitet til å skrive om alt som ønskes på trykk.

Med disse orda ønsker redaksjonen alle Brødre/Søstre i hele vår Orden samt deres familier en

Fredfylt og reflektert Julehøytid og et Godt Nytt Losjeår i 2017

Med Broderlig hilsen fra

Redaksjonskomiteen

HAR EN RIDDERORDEN PLASS I VÅRT MODERNE SAMFUNN?

Det er 114 år siden Losje I ble stiftet i Drammen. Det er 267 år siden Den Norske Frimurer Orden ble stiftet i Norge, og 197 år siden Odd Fellow Ordenen ble stiftet i Norge. Dette viser oss at Ordener har vært en del av vårt samfunn i veldig lang tid.

Broder Geir Gjengaar Losje XI (tekst)

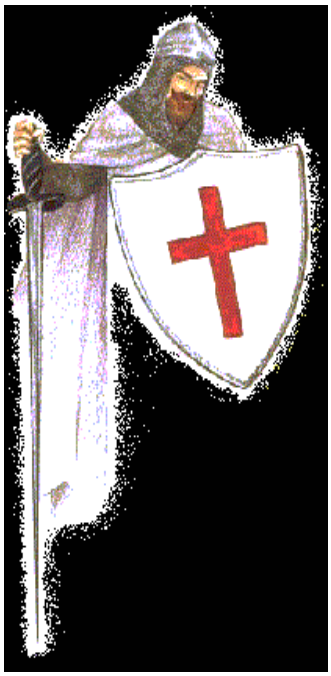

Over tid vil et samfunn endre seg. Dette er noe som skjer raskere og raskere med tanke på den teknologiske utviklingen. Informasjon som i tidligere tider kunne ta dager eller uker før den nådde frem, er i dag bare et tastetrykk unna.

Vår arv er våre ritualer og vår visjon, og vårt ansvar er å ta vare på og videreføre dette. Når Ridderhallens dører lukkes, stenger vi den profane verden ute og tiden står for oss stille. Uavhengig av samfunnets utvikling vil våre ritualer forbli de samme.

For oss er dette høytid, et pusterom, det er noe velkjent som gir oss ro i sjelen. Når Skutilsveinene tenner lysene gryr en ny dag i Ordenens tjeneste.

En ny dag som skal minne oss om vår arv, våre ritualer og vår visjon om selvutvikling. Ridderhallens dører er lukket, den profane verden stenges ute for en stakket stund og våre ritualer stanser tiden.

En visjon deles

Som Brødre i RHK deler vi et syn, en visjon. En visjon om at egenutvikling er nøkkelen til et bedre samfunn. Det høres kanskje litt svulstig ut, men det er faktisk så enkelt at sammen er vi sterke. Vi som Brødre kan ved å utvise forståelse og nestekjærlighet på egenhånd utgjøre en forskjell. Men tenk da hvis alle gjorde det samme. Hva den enkelte Broder legger i temaet selvutvikling, kan være så forskjellig.

Det er nå en gang slik at fortiden ligger bak oss, handlinger gjort i fortid kan ikke gjøres ugjort.

Fortid er levd liv på veien til livets krone. Vår visjon om medmenneskelighet og Broderkjærlighet er en rettesnor om hvordan vi som Brødre i vår Orden bør søke å leve våre liv.

Refleksjon

En klok mann sa en gang: «Fremover, alltid fremover, alltid.» Tiden går alltid fremover, men når vi lukker Ridderhallens dører, stanser på sett og vis tiden. Hva betyr dette for oss? For oss betyr det tid til refleksjon, tid til å tenke over våre handlinger i fortid, siden sist vi satt i Ridderhallen. Tid til å reflektere om vi har vært den beste utgaven av oss selv, og for våre nære og kjære. Tid til å reflektere om vi har utøvet nestekjærlighet. Vår arv er av en slik art at den vil aldri gå ut av tiden, de lærdommer som følger denne Orden vil alltid være å søke å styrke båndet mennesker imellom.

Et liv som Ordensbroder vil ha mange fasetter. Hvor aktiv den enkelte Broder er kan være påvirket av så mangt. Familie og jobb skal alltid settes foran, men det er nettopp når livet er som travlest at verdien av våre møter virkelig gjør seg gjeldende. Det og for en liten stund, kunne stanse tiden, få ned pulsen og reflektere har i hvert fall vært særs verdifullt for meg.

Alle har lik verdi

I en periode satte jeg spørsmålstegn ved min egen verdi for Losje XI Sandefjord og vår Orden. To av Brødrene i Losje XI valgte å dele sine historier om motgang i livet. Dette var et vendepunkt for meg. I tillegg var det en Broder som minnet meg på at vi som Brødre har alle like stor verdi. Om en Broder bidrar med velvalgte ord, er med i en komitè eller bidrar i andre deler Losjedriften, har ikke større verdi enn den Broderen som i stillhet nyter godt av en pause fra den profane verden. Vi er og alltid vil være for vår Orden.

Nestekjærlighet

Som Brødre i vår Orden, skal vi etterstrebe og respektere andre mennesker for den de er. Dette er nestekjærlighet i praksis. Man skal ikke skue hunden på hårene, heter det seg. Personer man i utgangspunktet ikke kunne se seg selv omgås med, vil kanskje over tid bli noen av dem man setter størst pris på.

Det sterke båndet oss Brødre i mellom kjenner ingen grenser. Ingen kommunegrenser, fylkesgrenser eller alder svekker dette. Det er oss en kjær plikt å komme på våre møter, et fast håndtrykk og en ektement takk for sist er beviset på dette. Vi møtes som Brødre, som likemenn i en verden som aldri står stille. En verden hvor tid er blitt mangelvare, en verden hvor alt går raskere.

Multikulturelt

Mye har skjedd siden Hellig Olav falt på Stiklestad i år 1030. Fra å være et samfunn hvor forskjellene for det meste var hårfarge og tilhørighet til ulike landsdeler, er vi nå blitt et multikulturelt samfunn. Det vil si at grenser mot den store verden er blitt utvasket som følge av blant annet raskere og enklere transport. Ikke bare får vi ny kunnskap via mennesker fra andre verdensdeler som bosetter seg her, men vi får også impulser fra reiser til andre land. Setter dette våre verdier på prøve? Selvfølgelig gjør det det, men det er nettopp da vårt sanne jeg kommer til sin rett. Sku ikke hunden på hårene, bruk tid på å lære. Kunnskap er et aktivum som aldri går ut på dato.

Så, tilbake til spørsmålet: Har en Ridderorden en plass i vårt moderne samfunn?

Jeg vil påstå vi mer enn noen gang har behov for organisasjoner som Ordenen Riddere av Det Hvite Kors. Hvorfor? Stikkordet er tid. I Ridderhallen stanser tiden, vi får en pause fra det profane livets stadig økende tempo. Tid til refleksjon, tid til ettertanke tid til å overvære arven fra det arbeidet generasjoner av Ordensbrødre har lagt ned før oss. Dette gjør meg ydmyk og takknemlig.

TANKER RUNDT BRODERSKAPET

(Teksten tar utgangspunkt i et innlegg holdt på et Fellesmøte i Skien for losjene i Vestfold og Telemark).

Det er mange ting en kunne pratet varmt om når det gjelder vårt Broderskap, men jeg har denne gangen valgt meg følgende stikkord som jeg mener er noe av det viktigste i vår Orden:

- Tillit
- Etikette
- Refleksjon

Og da tenker jeg:

- Å skape tillit og et Broderskap uten baktanker
- Å omtale etikette uten å være bedrevitere eller bli moraliserende
- Å kunne reflektere uten å være grublende

Hva er tillit uten baktanker?

Vi må både gi tillit og få tillit.

Vi må gi tillit til hverandre og tillit til at alle vil hverandre vel. Det vil få oss til å våge noen steg inn i det ukjente og spennende. Som for eksempel ved et opptak og videre gradpasseringer. Det vil også kunne ligge mange spennende oppgaver å vente inn i fremtiden dersom en føler seg trygg og modnes inn i ritualer, symboler og innholdet i våre møter.

Det gjelder å være positive og imøtekommende og ta ansvar for hverandre.

Jeg fant noen tanker i en bok kaldt «Løft» skrevet av psykolog Gro Johnsrud Langslet:

- Det du gir oppmerksomhet, vokser
- Det du gir næring, vokser
- Du får mer av det du snakker om og gir oppmerksomhet

For meg betyr det å se de positive sidene ved livet og hos mine medmennesker og medbrødre.

Det er et valg hver enkelt av oss kan gjøre og er med på å skape våre holdninger til andre mennesker.

Hun sier videre:

- *Bruk et språk som får folk til å vokse*

Språk er viktigere enn vi ofte tenker over. Språk er ikke bare nøytralt beskrivende, det har en skapende kraft. Mennesker er de eneste skapninger som både dreper og kjærtegner hverandre med ord. Språk får oss til å le, bringe oss til tårer og gjøre oss i stand til å føle empati. Språk er som luft. Vi kan puste inn et dårlig og forurenset språk som gjør oss deprimert og nedfor. Eller vi kan puste inn et friskt, sunt språk som fyller oss med stolthet og energi. Vi vokser ved at noen snakker vel om oss.

I vår Orden skal vi være bevisste på bruk av språk og hva vi sier til hverandre og andre mennesker, husk at et ord som er uttalt ikke kan gjøres usagt!

Hvordan bruke etikette uten å være bedrevitere eller bli moraliserende?

Jeg håper alle tar imot andre Brødre med et fast håndtrykk, vennlige ord og et varmt smil. Det er vel essensen i hvordan vi ønsker at Brødrene skal opptre overfor hverandre. Det ligger mye sunn fornuft i etiketteregleне våre.

Det er en sentral del av det å være en Broder at en utøver dette på en ektefølt måte. Det vil si at de fleste av oss må arbeide bevisst med dette, slik at vi etter hvert får det under huden og finner oss selv som en varm og ekte medbroder. Da vil vi bli tryggere på hverandre og bedre kunne veilede hverandre uten at noe blir misforstått eller tatt opp som uvennlig kritikk.

Hvordan reflektere uten å være grublende?

Forsøk å finne rom for refleksjon også i hverdagen.

Som tidligere Drott og ved forberedelser til møtene måtte jeg finne tid og den rette modus for å tenke gjennom taler og innlegg. Jeg måtte sette av tid til refleksjon og bevisstgjøring.

Men når jeg først fant anledning og ro til dette, oppdaget jeg at det var enkelt å finne emner å tale varmt om i vår Ordens symboler, ritualer og grunnleggende prinsipper og ikke minst våre tanker om et ekte Broderskap. Dette skapte en god følelse hos meg selv og forhåpentligvis også for andre.

En bærekraftig skog består av sunne og livskraftige enkeltindivider. Det er viktig å være bevisst på og se enkeltelementene i vår Orden. Vår Orden skal ikke være en suppe som består av mange ingredienser, hvor en risikerer å gå seg vill i tanker og grublerier. Vår Orden består av mange symboler, ritualer og verdier som er ment å bidra til å skape en balanse i livet og et godt og inkluderende fellesskap.

Vår Orden er en enhet og danner en samlet opplevelse og en samlende utvikling som skal være givende for medlemmene.

Broder Ivar Sørensen

Kollegium Sirius

VALKYRJEN JUBILERTE I SKIEN

Losje Valkyrjen XI Skien, feiret sitt 10-års jubileum den 29. oktober. Feiringen skjedde i Frimurerlosjens lokaler hvor President Hege Marie Caspersen ønsket 64 Søstre fra alle de tolv Grunnlosjene velkommen.

Søster Wenche Aker (tekst og foto)

Det var et fint og høytidelig jubileumsmøte. Alle Presidenter og medlemmer av Landslosjens Råd ble ført inn i hallen. Losjens historikk ble lest. Moderlosje var Losje Valkyrjen III Tønsberg. Om kvelden var det flott taffel der vi fikk servert asparges med bacon og grillet kalkunbryst.

Midt under middagen gikk brannalarmen og brannbilene kom. En liten brann i et telys og dekorasjon i salongen var årsaken. Men møtet fortsatte godt ledet av toastmaster Søster Ingvild Kristin Aaspaas. President i Losje XII Trondheim Anita Wedø takket for maten.

Kaffe, kaker og loddsalg ble det selvsagt også tid til, og kjekke Brødre fra St. Olav X sørget for at vi hadde det helt topp. Presidentmøte var søndag den 30. oktober 2016

Rådet i Valkyrjen Losje XI Skien. Bak i fra venstre: Lisbeth H. Hotvedt (Sekretær), Ingunn Johnsen (Kasserer), Marianne Tveitan (Marsjall), Anne C. Sørensen (Vakthavende). Foran i fra venstre: Camilla Omslandseter (Visepresident), Hege Marie Caspersen (President) og Evelyn Aagestad (Rådsfrue)

STIFTELSE AV NY VALKYRJE LOSJE I STEINKJER

13.februar 2016 var det Stiftelse og Instalasjon av Losje Valkyrjen XIII Steinkjer

Rådet i Losje Valkyrjen XIII, Steinkjer. Bak fra venstre: Kasserer Randi Modell, Marsjall Anita Manum, Sekretær Mary Vannebo, Vakthavende Ann Kristin Sundfær. Foran fra venstre: Visepresident Birgit Kvam Svendsen, President Linda Solberg og Rådsfrue Iren Myklebust

Bak fra venstre: Visepresident Birgit Kvam Svendsen, Rådsfrue Iren Myklebust, Sekretær Mary Vannebo, Marsjall Anita Manum. Foran fra venstre: President Linda Solberg, Landspresident Vibeke M. Helland, Vakthavende Ann Kristin Sundfær

2017- GRUPPEN ENDELIG FRAMME

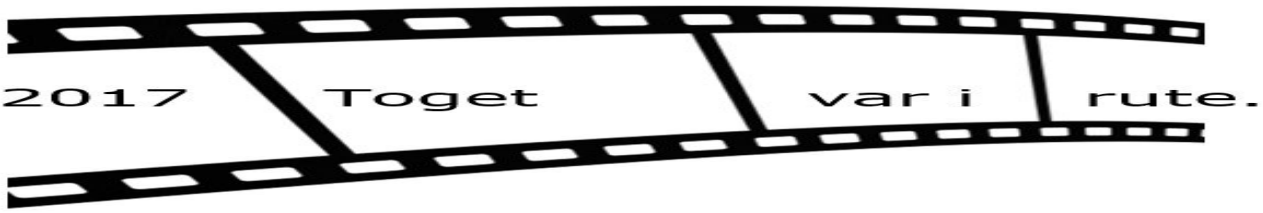

- Den 24. september 2016 er en merkedag for oss i 2017-gruppen. Vi har nemlig kommet oss enda et steg nærmere målet som primært ikke er å få 30. Grad. Målet er å øke vår forståelse og kunnskap. Men for å være ærlig vet vi ikke hva målet er, så derfor streber vi videre i vår søken, uttalte Hærmester i PLO Borgar Svein Gaarder i sin takketale på vegne av 2017-gruppen. Broder Svein Gaarder beskrev (i forkortet form) turen fram til denne dagen slik:

Gruppen ble dannet

I mai 2012 gikk det ut en forespørsel til en gruppe Brødre i RHK fra daværende Storseglbevarer Broder Terje Johan Olaf Aasgaard. Forespørselen gikk ut på at RHK så at de ville trenge flere Brødre som var valgbare til Embeter i 2017 enn det de på dette tidspunktet ville ha i 30. Grad.

De 22 forespurte Brødrene måtte forplikte seg til å gå inn i de funksjonene der RHK hadde bruk for dem til Embetstjenester i Rikslosjen.

Gruppen av Brødre som deltok i denne gruppen var som ellers innen RHK, Brødre i ulik alder og med varierende yrker og arbeidsoppgaver ute i samfunnet. For noen av dem som opprinnelig deltok i denne gruppen, ble det umulig å følge det nødvendige sporet tidsmessig og delta på de obligatoriske stasjonene for å gjennomføre de oppgavene som måtte gjennomføres før man kunne gå videre med gruppen. De måtte derfor takke for seg. De som trakk seg ut ganske raskt, ble erstattet av andre aktuelle Brødre.

I tillegg til å gjennomgå og lære oss kunnskapen om de forskjellige Gradene, om RHK som organisasjon og forståelse og respekt for vår Konstitusjon, måtte vi utføre mange pålagte oppgaver og samtidig tilegne oss den ydmykhet og empati som kreves for å inneha 30. Grad av vår Orden.

En gjeng Brødre som smilte da de var ferdige med «Veien videre» og sin 30. Grad. Bak fra venstre: Ivar Sørensen Losje X Skien, Morten Arnesen Losje XXIV Arendal, Dag B. Haugaløkken Losje XXII Otta, Edgar Brentebråten Losje XIII Hønefoss, Dag Frode Bråthen Losje XXVII Drøbak, Annar H. Vestrum Losje XXII Stiklestad, Ola Andersen Losje XVI Hamar, Svein Gaarder Losje XXVII Drøbak og Sigmund B. Rysst Losje IX Tønsberg. Foran fra venstre: Kjell Fagerland Losje II Oslo, Åge Brenna Losje XXII Otta og Trond Skjevik Losje XXV Steinkjer. Trygve Jarholt, Losje II Oslo, Svein Roar Onarheim Losje XII Bergen, Stein Gusdal Losje IX Tønsberg og Arne O. Adolfsen IX Tønsberg var ikke til stede da bildet ble tatt.

Ydmykhet i RHK

Ydmykhet innebærer respekt for andre og deres meninger, samt selvinnsikten at du som Ordensbroder og eventuelt Embedsmann, ikke har alle svarene og forståelsen; og at du som menneske, Ordensbroder og Embedsmann alltid kan bli bedre.

Ydmykhet, er å utvise sin kunnskap uten å fremstå som hovmodig og belærende, husk at kunnskap skal deles ikke påtvinges. Ydmyket innebærer innsikt i egne svake sider og begrensninger - som supplement til de sterke sidene.

Empati kan være smertefullt.

Empati er evnen til å sette seg inn i andres følelsesliv på vedkommende premisser, ikke dine egne, med andre ord; Lider vedkommende, lider du med han/henne i motsetning til sympati hvor du observerer at noen har det vondt og du syntes synd på vedkommende men er ikke følelsesmessig involvert.

Respekt som fortjent

Basert på vår evne til å utføre vår Ordensgjerning med vår kunnskap, ydmykhet og empati får vi den respekt vi fortjener. Det er ikke sikkert at vi får den respekt vi ønsker, men vi får blant annet, alltid den respekt vi fortjener.

Konklusjonen her blir

Husk at suksess kommer av gode avgjørelser. Gode avgjørelser kommer med erfaring, og erfaring kommer vanligvis gjennom å ha tatt mange avgjørelser på både godt og vondt.

Gruppen når endestasjonen

Dagen i dag den 24. september 2016 er en merkedag for oss i 2017 gruppen, for vi har kommet enda et steg nærmere målet, som ikke primært er å få 30. Grad. Målet er å øke vår forståelse og kunnskap, men for å være ærlig, vet vi neppe hva målet er, så derfor streber vi videre i vår søken.

Vi vil selvfølgelig rette en takk til våre veiledere som gjennom disse år som har slitt med oss og fortvilet har gjort sitt ytterste til å tilegne oss den nødvendige kunnskap, dere står det respekt av! Brødre, la oss våge å gå veien videre uten å bli holdt i hånden av våre veiledere.

Broder Svein leste så et flott dikt – ***Våg å være , skrevet av Prest Hans Olav Mørk***

Våg å være ærlig
våg å være fri
våg å føle det du gjør
si det du vil si.
Kanskje de som holder munn
er reddere enn deg?
Der hvor alt er gått i lås
må noen åpne vei.

Våg å være nykter
våg å leve nå.
Syng, om det er det du vil
gråt litt om du må.
Tiden er for kort til flukt,
bruk den mens du kan.
Noen trenger alt du er
og at du er sann!

Våg å være sårbar
ingen er av stein
Våg å vise hvor du står,
stå på egne bein.
Sterk er den som ser seg om
og velger veien selv.
Kanskje de som gjør deg vondt
er svakest likevel?

Talen til Broder Svein Gaarder ble avsluttet med at de gjenværende 16 Brødrene i studiegruppen under hans ledelse reiste seg, skålte og takket Høyverdige Storkommandør og Første Ærverdige og Opplyste Ridder med deres Aktverdige og Ærverdige Embedsmenn for all deres veiledning og støtte under hele reisen vår fra 2012 og frem til denne dag.

Svein Gaarder
Hærmester i PLO Borgar

Nye Brødre

Nye Brødre fra forrige nummer fram til 23. november 2016

Etternavn	*Fornavn*	*Losje*
Barstad	Christian Pareli	Losje St.Olav VII Moss
Bjørklund	Stig-Thomas	Losje St.Olav XXVI - Eidsvoll
Boehlke	Harald	Losje St.Olav V Fredrikstad
Borgedahl	Kjetil	Losje St.Olav II Oslo
Bøe	Tron Arne	Losje St.Olav VII Moss
Eriksen	Jarle Engli	Losje St.Olav VII Moss
Eriksen	Lars Hauge	Losje St.Olav III Kongsberg
Gåsland	Magnar	Losje St.Olav XIII Hønefoss
Hestmann	Mats	Losje St.Olav IX Tønsberg
Høyås	Arne	Losje St.Olav V Fredrikstad
Iversen	Jonny	Losje St.Olav XVI Hamar
Larsen	Geir Morten	Losje St.Olav XVIII Lillehammer
Løvdal	Per Erik	Losje St.Olav XXIV Arendal
Maaseide	Tor Oscar	Losje St.Olav XII Bergen
Olsen	Kriss Eivind	Losje St.Olav XVIII Lillehammer
Reitan-Risan	Ole Morten	Losje St.Olav XXII Stiklestad
Simonsen	Trond Sandvik	Losje St.Olav XIV Kristiansand
Sletengen	Erik	Losje St.Olav XIII Hønefoss
Sæby	Simen Strømnes	Losje St.Olav VII Moss
Teien	Morten	Losje St.Olav II Oslo
Uthberg	Espen	Losje St.Olav XVIII Lillehammer
Østli	Knut	Losje St.Olav XVI Hamar
Øyen	Morten	Losje St.Olav XXII Stiklestad

Frist for stoff til neste nummer: 01. februar 2017

Neste nummer kommer ut i løpet av mars 2017

Brødre som har gått bort

Avdøde Brødre fra forrige nummer fram til 01.11.2016

Etternavn	*Fornavn*	*Losje*	*Død dato*
Røed	Willy	XV Gjøvik	01.06.2016
Kristoffersen	Arne	I Drammen	26.07.2016
Syrrist	Arvid Anders	XI Sandefjord	10.09.2016
Johnsen	Sigmund	XIX Trondheim	12.09.2016
Norman	Erik	VII Moss	21.09.2016
Eriksen	Kurt Harald	XVIII Lillehammer	15.10.2016
Fredriksen	Fredrik Anton	XIX Trondheim	30.10.2016

Vi lyser fred over deres minne

St. Olavposten,
Postboks 2119, 3103 Tønsberg
St. Olavposten skal være et bindeledd mellom Ordensbrødre og mellom Valkyriesøstre. Det er Ordenens ledelse, St. Olavlosjenes ledelse og Valkyrielosjenes ledelse, samt enkeltbrødre i St. Olavlosjene og enkeltsøstre i Valkyrielosjene som gjennom administrative og åndelige innlegg, samt formidling av opplevelser i sosiale samvær skal bidra til større forståelse og kunnskap om Ordenen og hverandre over Losjegrensene.

Redaksjonen for ST. OLAVPOSTEN: *rhkposten@losje.org*
Ansvarlig redaktør: Storkommandør
Redaksjonsleder: Sigmund Bell Rysst
Stein Gusdal
Vidar Lunde
Geir Gurrik
Alle fra Losje St. Olav IX, Tønsberg

KLIMANØYTRAL DISTRIBUSJON B
NORGE P. P. posten

Returadresse:
St. Olavposten
RHK
Postboks 2119
3103 Tønsberg

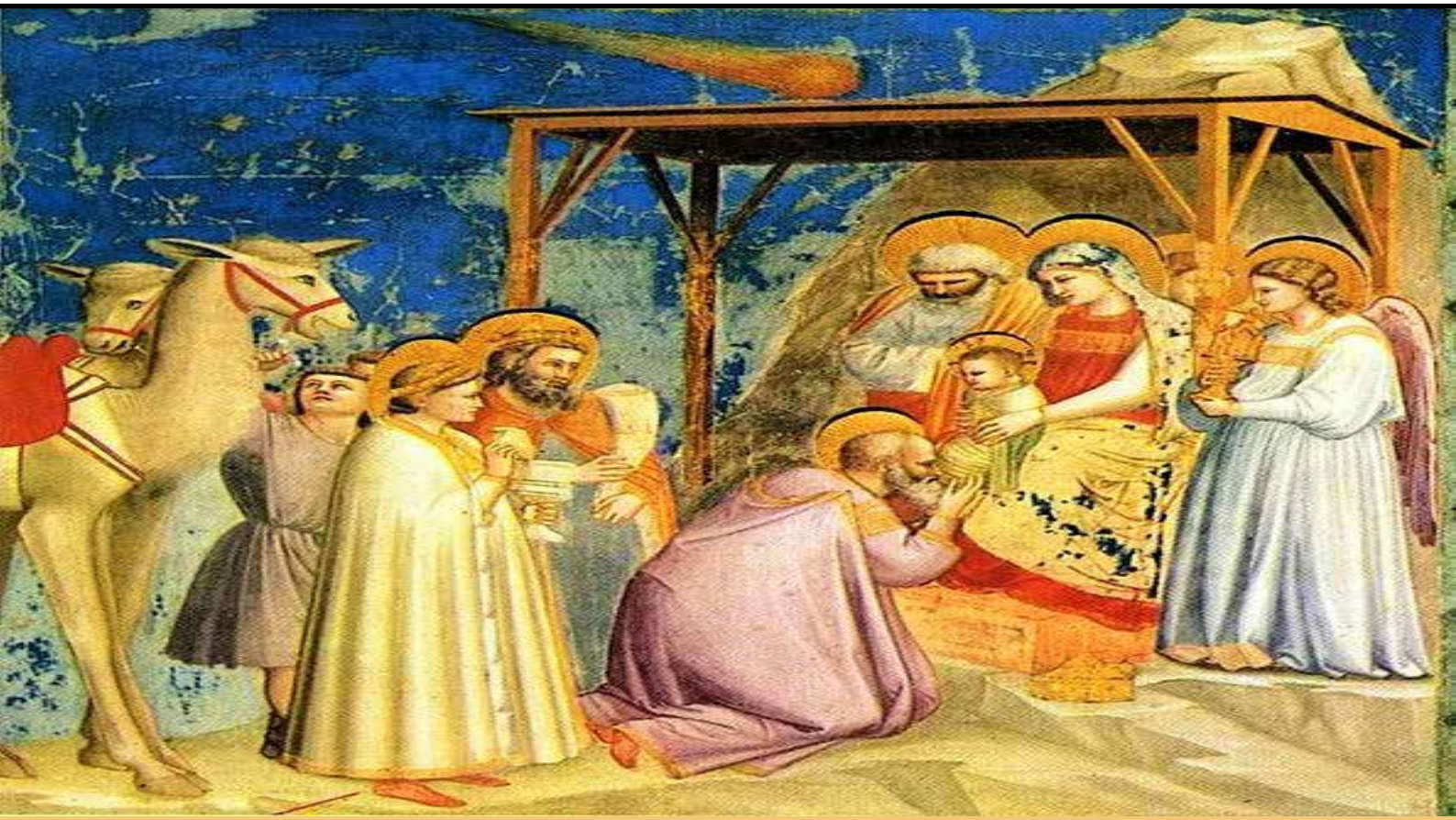

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjetere der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med et stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: "Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe." Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

"Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag."

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss." Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det. Gjeterne drog tilbake, mens de priste og lovet Gud for det de hadde hørt og sett; alt var slik som det var blitt sagt dem.

Dette juleevangeliet står skrevet i Det nye testamentet, av evangelisten Lukas 2. kapittel, versene 1-20.